

EEN VERHAAL OVER DE LIEFDE

Tekst: Yvon van Apeldoorn

In haar vorige show *(S)EXPERIMENT* vertelde Kirsten van Teijn openhartig over haar 'onconventionele' liefdesleven; al jaren heeft ze twee relaties, met een man én met een vrouw. De voorstelling won in 2022 de Neerlands Hoop en bombardeerde Van Teijn tot een boegbeeld van de queer-gemeenschap en de moderne vrije liefde. Momenteel staat ze in het theater met het minstens zo humoristische 'vervolg' *JALOEZIE IS EEN BITCH*, waarin ze ook de pijnlijke kanten van haar relatievorm bespreekt. 'Er bestaat een beeld van polyamorie en open relaties dat het alleen maar vrijheid betekent. Maar het is juist heel hard werken, er komen heel veel gevoelens bij kijken.'

Vertel eens hoe het allemaal zo is gekomen?

"Zo'n acht jaar geleden – ik was 27 en woonde al twee jaar samen met mijn vriend – werd ik ineens smoorverliefd op een vrouw. Mijn hele wereld stond op z'n kop. Ik heb het drie jaar strikt geheimgehouden voor de buitenwereld, ik had een soort dubbele coming-out, ik ben verliefd geworden op een vrouw én ik blijf bij mijn vriend! Het klinkt misschien gek, maar het was echt een andere tijd. Er werd nog bijna niet gesproken over open relaties, ik heb het woord polyamorie zelfs moeten googelen. Ik kende ook alleen maar monogamie om me heen; ik had niemand aan wie ik me kon spiegelen. Ik dacht: wat ik doe bestaat niet, ik ben gek, daar kan ik niet de toekomst mee in. Maar dat bleek dus toch te kunnen. Hoewel het in het begin echt zoeken is geweest voor ons alledrie. Want hoe doe je dat? Mijn vriendin valt bijvoorbeeld echt alleen op vrouwen, maar zij zit op deze manier toch ineens in een soort relatie met een man."

Van strikte geheimhouding naar een voorstelling – het andere uiterste. Hoe is dat gegaan?

"Mijn regisseur zei ineens: 'Je hebt twee prachtmensen naast je staan, ga daar eens over schrijven!' Ze had gelijk. Dus hoewel ik het nog steeds heel spannend vond, ben ik het gaan doen. Het was bizar wat die voorstelling losmaakte. Er kwamen veel jongeren op af, die na afloop tegen hun ouders zeiden: 'Zo voel ik mij dus ook!' Er waren zelfs jongeren die letterlijk na afloop van de voorstelling uit de kast kwamen in de foyer. Ik kan soms echt de zaal in kijken en bijna jaloers zijn op al die vrije, open jongeren. Die daar gewoon *out and proud* zitten en het heel normaal vinden: ja natuurlijk, biseksueel, natuurlijk, met meerdere mensen. Het lijkt me zo bevrijdend om als jong iemand zo te kunnen en mogen denken! Ik heb zo lang met een geheim rondgelopen, ik was dertig voordat ik er openlijk over durfde te praten. Ik vind dat eigenlijk heel verdrietig."

Wat maakt deze nieuwe voorstelling anders dan de vorige?

"*(S)EXPERIMENT* was mijn coming-out voorstelling en *JALOEZIE IS EEN BITCH* is een verdieping: wat houdt het allemaal in en waar loop je tegenaan? Na een paar jaar gaven zowel mijn vriend als mijn vriendin aan dat ze óók wel iets wilden onderzoeken met anderen. Waarop ik zei: 'Ja, natuurlijk, dat moeten jullie doen!' Want het zou natuurlijk heel gek en egoïstisch van mij zijn om te zeggen dat zij dat niet mogen. Maar ineens had ik dus te maken met twee mensen die de hort opgingen. En toen mijn vriendin vervolgens echt verliefd werd op iemand anders,

maakte dat een beest in mij los. Ik werd zo jaloers, daar schrok ik van. Ik dacht dit kan ik helemaal niet, maar ik wilde het wel aangaan.”

Wacht even, het gaat dus over *jouw* jaloezie? Niet over de jaloezie tussen je vriend en vriendin – die jou tenslotte moeten delen?

“Ja, nee, bijzonder genoeg zijn zij nooit jaloers geweest op elkaar. Soms een beetje op praktische dingen; mijn vriendin kon bijvoorbeeld jaloers zijn op het feit dat mijn vriend en ik al samenwoonden. Zij wilde ook met mij een ‘thuis’ bouwen – dus dat zijn we uiteindelijk ook gaan doen. Met mijn vriend woon ik in een dorp in Brabant en met mijn vriendin in Antwerpen. Maar we leven ook gewoon heel vaak met z’n drieën. En we zorgen met z’n drieën voor onze hond.

De voorstelling gaat eigenlijk over jaloezie in de breedste vorm en dus over de liefde in al haar facetten. Ik zeg ook aan het begin van de voorstelling: ‘Dit is een verhaal over de liefde.’

Het gaat over wat een eng gevoel jaloezie is. Over het taboe dat erop ligt. Over het ontploffingsgevaar. Het is heel pijnlijk om te zeggen dat je geliefde verliefd is geworden op een ander, daar komt veel schaamte bij kijken. Je wil het liefst wegreppen. Het vergt moed om door die pijn heen te ademen en het gesprek erover te voeren, vanuit een ik-blijf-houding. Je sterft heel kort, maar je kan het overleven. Er is veel tijd, taal en communicatie nodig om tot een nieuwe vorm te komen.”

Even over de vorm van de voorstelling. Ik zag de trailer, met veel neon en beats. Is dat wat we kunnen verwachten op het podium?

“Ja, ik heb een *club vibe* willen creëren, waarin ik mijn verhaal vertel. Het is een soort romcom, met een achtbaan aan emoties. Er zijn stevige beats, maar ook rustige liedjes. De muziek is gemaakt door mijn vriend; hij is sounddesigner. En mijn vriendin is actrice, dus die heeft lekker meegelezen in het script. De voorstelling is in feite een gezinsproject haha.”

Onlangs was je genomineerd voor een Poelifinario, in de categorie Engagement. Wat vond je van die nominatie?

“Ik vond het een enorme eer om naast onder anderen Claudia de Breij en Alex Klaasen genomineerd te zijn. En ook wel bijzonder dat ik in deze categorie was genomineerd. Want ik dacht dat ik persoonlijke voorstellingen maakte, maar omdat we nu in dit politieke klimaat zitten is wat ik doe – mij uitspreken over liefde die afwijkt van de norm – ineens maatschappelijk geëngageerd geworden.”

Is het denkbaar dat je na deze voorstelling nog meer gaat doen met dit thema?

“Ja, dat zou best kunnen. Want je blijft tegen allerlei dingen aanlopen, omdat de maatschappij niet is ingericht is op mensen die anders dan de norm leven. Misschien willen wij op den duur met z’n drieën gaan samenwonen. Maar probeer maar eens met drie mensen een hypotheek te krijgen, dat is heel ingewikkeld. En wat als we kinderen zouden willen? Kinderen kunnen op papier geen drie ouders hebben, dus dat betekent dat je pijnlijke keuzes moet maken. Er zijn een heleboel juridische problemen waar regenbooggezinnen mee te maken hebben. Het is belangrijk om die verhalen te blijven delen en op die manier zichtbaarheid te creëren.”

JALOEZIE IS EEN BITCH van Kirsten van Teijn is op [datum] te zien in [theater]. Kaarten zijn verkrijgbaar op de website en aan de kassa van het theater.